

РЕШЕНИЕ

№ 7042

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8010** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 8 ПЗР АПК.

Образувано е по жалба на В. Г. Д. срещу отказ на кмета на Район „Б.“-Столична община да извърши административна услуга по см. на § 1, т.2, б.“а“ ДР АПК – да завери молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, обективиран в писмо изх.№ РБН21-ГР94-1596/12.07.2021г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – издаден при неправилно приложение на материалния закон. От фактическа страна излага, че на 01.06.2021г. е сезирал ответника с искане за заверяване на молба-декларация по отношение на имот с идентификатор 32216.2292.19 и сграда с идентификатор 32216.2292.19.1, находящи се в [населено място], [улица]. Исканата административна услуга сочи, че е част от охранителното производство по ГПК, при което административният орган единствено удостоверява факта дали за имота има реституционни претенции и дали имотът е държавен или общински. Отправянето на писма до трети лица със запитване относно собствеността на имота намира за незаконосъобразно действие. Претендира присъждането на направените по производството разноски.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Б., която излага допълнителни съображения в писмени бележки по съществуването на спора. В тях е мотивирано, че въпросът за характера и естеството на исканата административна услуга е многократно обсъждан в съдебната практика и

неотклонно е следвано становището, че правомощията на административния орган в това производство се свеждат до заверката на молбата-декларация по отношение на посочения обем данни.

Ответникът по оспорването чрез юр.К. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата, тъй като в случая се касае за наличие на частна собственост върху претендираните имоти. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От жалбоподателя до нотариус С. Т., чрез кмета на Район „Б.“-СО, е подадена молба-декларация, заведена с вх.№ РБН21-ГР94-1596/01.06.2021г., за признаване право на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка /л.24/, в която се сочи, че оспорващият притежава недвижим имот в землището на [населено място], за който няма документ за собственост – ПИ с идентификатор 32216.2292.19 и сграда с идентификатор 32216.2292.19.1, във връзка с което е отправено искане съгласно чл.483 ГПК вр. чл.79 ЗС да бъде извършена обстоятелствена проверка на този имот и да бъде признато от нотариуса право му на собственост.

Видно от доказателствата по делото, след постъпване на подаденото от жалбоподателя заявление, ответникът е извършил съответните проверки и уведомил П. Г. П. и М. Ц. Ч., вписани като собственици на имота и сградата в него в кадастралния регистър на недвижимите имоти, поддържан от АГКК /скица на л.8-9 по делото/ за образуваното производство.

С оглед постъпилите от тях възражения, е постановен обжалваният в настоящото производство отказ /л.6 по делото/, обективиран в писмо изх.№ РБН21-ГР94-1596/12.07.2021г. на кмета на Район „Б.“-СО, с което жалбоподателят е уведомен, че в районната администрация е постъпило възражение от името на М. Ц. Ч. с приложени документи, легитимиращи като собственик на имота и сградата в него П. Г. П. и М. Ц. Ч.. Предвид обстоятелството, че жалбоподателят претендира признаване на право на собственост върху същите имот и сграда – частна собственост, е посочено, че липсва основание за процедиране на подадената от него молба-декларация и образуваното административно производство се прекратява. Писмото, съгласно известие за доставяне на л.15 по делото, е съобщено на жалбоподателя на 16.07.2021г., а жалбата срещу него е заведена в деловодството на районната администрация на 03.08.2021г.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Съгласно чл.21, ал.3 АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Разпоредбата касае извършването на административните услуги, посочени в § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията - издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно

значение; издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; експертните, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

Страните не спорят, че жалбоподателят е сезирал ответника с искане за извършване на административна услуга – заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка. В посочената хипотеза административният орган следва да разгледа заявлението, ако то е редовно, и да извърши административната услуга или да откаже да я извърши, ако не са налице предпоставките за това. Индивидуален административен акт, както сочи разпоредбата на чл.21, ал.3 АПК, е не издаденият документ по заявлението, а волеизявлението за издаването му, съответно отказът за това.

В конкретния случай ответникът не е извършил поисканото от него действие, а е отказал изрично това, като макар и неprecизно формулиран диспозитивът на оспорения акт сочи на отказ за извършване на поисканата административна услуга, а не на прекратяване на производството.

Съгласно чл.56 АПК образуваното административно производство се прекратява в случаите, когато страната, по чиято инициатива то е започнало, поиска това, освен ако в закон е предвидено друго /ал.1/ и когато нередовностите на подаденото заявление не са отстранени – в случаите по чл.30, ал.1 и 2 /ал.2/.

Тъй като в случая отказът е мотивиран на друго основание, сочещо на това, че административният орган е разгледал по същество отправеното до него искане за извършване на административна услуга, съдът приема, че в случая не се касае до волеизявление за прекратяване на административното производство, т.е. заявлението не е разгледано по същество, в който случай жалбата следва да бъде разгледана по реда на чл.197 и сл. АПК вр. чл.56, ал.4 АПК, а до отказ за извършване на административна услуга, подлежащ на оспорване за законосъобразност, в който случай жалбата следва да бъде разгледана по реда на чл.145 и сл. АПК.

С оглед изложеното съдът приема, че е сезиран с допустима жалба – подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.3 АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за обжалване, регламентиран в разпоредбата на чл.149, ал.1 АПК, с оглед обстоятелството, че в оспорения акт не е посочен редът и срокът за обжалването му.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административният орган е сезиран с искане за издаване на документ от значение за признаване на права - административна услуга по смисъла на § 1, т.2, б."а" от Закона за администрацията /ЗА/ във вр. чл.21, ал.3 АПК и § 8 от ПЗР към АПК. Исканата административна услуга е по повод производство по чл.587 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка във връзка с чл.79 ЗС, с цел установяване на изискуемите предпоставки, сред които и тази, че придобиването на имота по

давност не е забранено съгласно чл.86 ЗС.

Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателя иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е общинска собственост, обуславя правния интерес от извършване на услугата. Придобиването на имот, който не е публична държавна или общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган – кмета на Район „Б.“-СО, е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имота, за който се иска удостоверяването, както и да се произнася по конкуренция на материални права. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата, и то при условията на обвързвана компетентност. В производството по извършване на административната услуга релевантен е фактът дали имотът е актуван като общинска собственост по реда на Закона за общинската собственост /ЗОС/. Доколко действително е осъществен фактическият състав на чл.79 ЗС и дали са налице пречки по смисъла на чл.86 ЗС за придобиването на имота по давност, следва да прецени нотариусът в производството по чл.587 и чл.588 ГПК, а не административния орган – в случая кмета на Район „Б.“. Въпросът е поставен в негова изключителна компетентност като кметът на района не разполага с никакви правомощия извън вече посочените, в т.ч. да изследва наличието на спорове за собственост. Административният орган, от който е поискано извършването на административна услуга, е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. Услугата се състои в удостоверяване на определени обстоятелства, в кръга на компетентността на органа, по установения ред и форма. В конкретната хипотеза кметът на района притежава правомощие само да завери молбата-декларация. В настоящия случай издателят на оспорения акт е иззел компетентността на нотариуса да се произнесе по искането за издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка, а именно последният е овластеният от закона орган, който е компетентен да прецени дали да издаде или не констативен нотариален акт - в този см. Решение № 3302/15.03.2018г. по адм. д. № 3992/2017г., III отд. на ВАС, Определение № 6153/15.06.2007г. по адм. д. № 5258/2007г., III отд. на ВАС, Решение № 11489/31.10.2008г. по адм. д. № 5897/2008г., IV отд. на ВАС, Решение № 6997 от 17.05.2012 г. по адм. д. № 10372/2011 г., IV отд. на ВАС, Решение № 6086 от 10.05.2018 г. по адм. д. № 5424/2017 г., III отд. на ВАС, Решение № 15039 от 28.11.2012 г. по адм. д. № 2848/2012 г., III отд. на ВАС и др. Нещо повече – иззел е и компетентността на общия съд като е извършил преценка, съобразно представените му документи, относно това кой е собственикът на имота.

След като процесния имот не е актуван с акт за общинска собственост, то ответникът е длъжал своевременно заверка на молбата-декларация в този смисъл. Като е приел обратното ответникът е постановил незаконосъобразен административен акт – издаден при неправилно приложение на материалния закон, който следва да бъде отменен и преписката да бъде върната за заверяване на подадената от оспорващия молба-декларация в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Такива са доказани в общ размер на 310 лева, от които 10 лева за внесена държавна такса по оспорването и 300 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по

договор за правна защита и съдействие на л.61 по делото.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Г. Д. отказ на кмета на Район „Б.“-Столична община да извърши административна услуга - заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, обективиран в писмо изх.№ РБН21-ГР94-1596/12.07.2021г. ВРЪЩА преписката на административния орган за продължаване на административнопроизводствените действия по молба-декларация за признаване на собственост върху недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка и по документи, заведена с вх.№ РБН21-ГР94-1596/01.06.2021г., в съответствие с дадените в настоящото определение указания по тълкуването и прилагането на закона, в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Г. Д. сумата в размер на 310 /триста и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: